

Af skatteministeren (Fogh Rasmussen).
(Fremsat 12/1 89).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Nielsen (S):

I Socialdemokratiet har vi altid været parat til at medvirke til en konkurrenceforbedrende økonomisk politik. Værftspakken fra august 1986 er et eksempel herpå.

Skibsværfterne er jo et vigtigt led for den maritime industris udvikling i Danmark. Den har stor betydning for beskæftigelsen. Ja, i visse områder står og falder lokalområdets eksistens med et skibsværft. Vi må altså som et led i en samlet dynamisk erhvervs politik, som vi har brug for, sikre værfterne og deres muligheder for at udføre et effektivt salgsarbejde.

Skibsværftsaftalen medførte ændringer i skattelovgivningen, så der blev mulighed for en særlig finansieringsordning, og det forslag, vi her har til behandling, går ud på at forlænge den ordning i tre år. Det kan vi i Socialdemokratiet støtte, men det betyder ikke, at vi hermed har accepteret, at ordningen skal aftrappes over en 3-årig periode, tværtimod. Vi mener ikke, at der er nogen grund til, at vi her i Danmark går foran med en nedtrapning af støtten til skibsværfterne til stor skade for danske skibsværfters muligheder.

Pernille Sams (KF):

Da mit partis ordfører, hr. Aagaard, ikke kan være til stede på grund af andet folketingsarbejde, skal jeg udtale Det Konservative Folkepartis støtte til det her forslag. Vi betragter det som helt nødvendigt med baggrund i forlængelsen af skibsværftsaftalens indeksfinansieringsordning.

Det fremgår af forslaget, at loven skal have virkning fra den 1. januar i år, så vi anbefaler en meget hurtig udvalgsbehandling af lovforslaget.

Bjørn Poulsen (SF):

SF har ikke haft lod eller del i den nuværende skibsværftspakke. Vi var ikke enige i indholdet, og vi har bestemt heller ikke været enige i den måde, aftrapningen er lavet på. Vi synes, at tanken om at aftrappe skibsværftspakken er

helt ude af trit med det, der sker i verden omkring os. Havde man i det mindste været så fornuftig at hænge det op på aftaler på EF-plan eller aftaler på OECD-plan, havde der været lidt fornuft i at lave en fortsættelse af skibsværftspakken, som den så ud. Vedrørende dette forslag vil vi gøre det samme, som vi har gjort ved vedtagelsen af skibsværftspakken, også da forlængelsen blev vedtaget i Finansudvalget: Vi vil lade være med at blande os.

Svend Heiselberg (V):

Jeg kan på Venstres og CD's vegne give tilsagn om støtte til lovforslaget.

Glistrup (FP):

Det foreliggende forslag går ud på, hvordan man skal udforme de danske statslige erhvervs tilskud til en bestemt branche, nemlig skibsværftsbranchen. Forslagets gang igennem Folketinget er i og for sig en god illustration af, hvor forkalket og usagligt dette Ting tilrettelægger sin fordeling af arbejdet imellem Tingets forskellige udvalg.

Det er helt klart, at det, vi beskæftiger os med her, er noget, der hører til i Erhvervsudvalget og skulle tilpasses i forhold til, hvordan Erhvervsudvalget og de erhvervspolitiske ordførere vil tilrettelægge statslig subsidiering af visse brancher og virksomheder.

I stedet for er realitetsbehandlingen foregået i Finansudvalget, dér er man så efter nogle lange forhandlinger kommet til et resultat. Til en vis grad har det været behandlet i Markedsudvalget, fordi det hænger noget sammen med, hvilke grænser EF sætter for det.

Og nu kommer skatteministeren altså med et forslag, som Folketinget efter sin praksis ganske klart vil henvise til Skatte- og Afgiftsudvalget, fordi ministeren, der foreslår det, er skatteministeren. I stedet for, at parlamentet kunne gå forud i sin fordeling, sjosker man også dér fuldstændig visionsløst i hælene på, hvordan regeringen vælger sin arbejdsfordeling ressortmæssigt. Man o.k., så bliver det altså vi skattepolitikere, der pludselig skal til at befatte os med noget, som principielt ikke burde være vores særdområde.

Situationen er, som man ved, at da den reelle behandling af dette forslag fandt sted i Finansudvalget, lykkedes det regeringen at få Fremskridtspartiet til at gå med til denne form for er-